

altsaa skulde give Amdsraadene frie Hænder til at ligne efter deres Støn Haldelen af det Beløb, som overhovedet udskrives paa denne Maade, er efter min Mening for vidtgaende; da det kan have Følger, som det ikke burde have. Jeg skal ikke nærmere komme ind herpaa; men efter mit Støn er dette at give Amdsraadene for stor Myndighed. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa — som sagt under Forudsætning af, at der lægges en moderat Skat paa Bygninger — at for Fremtiden skal $\frac{2}{5}$ af det Beløb, som det paagældende Amdsraad ligner paa Kommunerne, lignedes i Forhold til Størrelsen af Kommunens Hartkorn, $\frac{1}{5}$ i Forhold til Størrelsen af Kommunens skattepligtige Assuranceværdi, $\frac{1}{5}$ i omvendt Forhold af Kommunens Skatteprocent. Jeg maa antage, at ærede Medlemmer ere klare over, hvad der fortaas ved Begrebet Skatteprocent; det har den ærede Ordfører jo forklaret ved sin Omtale af § 2, er det vel, at Loven tilføjer at paalægge Kommunerne at udfinde et Forholdstal mellem den samlede Udskrivning i Kommunen paa Formue og Beslighed og den samlede anslaaede Indtægt i Kommunen. Det er jo indlysende, at jo mindre en Kommunes Skatteprocent er, desto større er dens Ydeevne til Amdskommunen, og jeg har derfor foreslaaet, at man skulde paalægge Amdsraadene at paaligne $\frac{1}{5}$ i omvendt Forhold af Kommunens Skatteprocent. Og endelig skulde der efter mit Forslag paalignes $\frac{1}{5}$ efter Amdsraadets Støn. Det vil, som jeg nys sagde, let ses, at de tre Forslag under Nr. 21, 24 og 25 høre saa nøje sammen, at det ene supplerer det andet. Jeg turde ikke en Gang stille et enkelt af dem alene, og jeg vil derfor ikke bryde mig om at faa et enkelt af dem vedtaget, naar de ikke alle vedtages. — Jeg skal ikke komme ind paa at sige noget om Stat paa Bygninger; men det forekommer mig ubestrideligt, at en en Bygning har lige saa godt Værdi, som en Landejendom og kan lige saa godt give en Indtægt, om ikke direkte, saa indirekte, for den paagældende Ejer, som et Stykke Jord. Det er dog ubestrideligt, at en Bygning, som tjener til Opholdssted for Ejeren og hans Familje, er en lige saa stor Nødvendighed for ham, og kan altsaa indirekte set være en lige saa stor Indtægtskilde som det bedste Stykke Jord; thi Volig kan han ikke undvære, og naar han ejer en Ejendom, som han selv bebø, og som svarer til de Fordringer, han stiller til en Volig, er det ganske ligegyldigt, om han ejer den selv, og derved sparer at betale Leje af den, eller han betaler Leje af en anden Bygning til et lignende Beløb;

dette er jo ganske ligegyldigt. Endelig kunde jeg selvfølgelig have ønsket, da jeg fremsatte dette Forslag her under Nr. 24, at optage den Form, som findes i den meget ærede Ministers Forslag; men jeg finder det ikke passende. Mit Forslag er jo nemlig selvfølgelig fra et langt tidligere Tidspunkt, end det Tidspunkt, da den højtærede Indenrigsminister fremkom med sit Forslag til Bygningsstyld, og jeg vilde derfor ikke have fundet det passende, at tage nogen af dets Bestemmelser ind i et Ændringsforslag til en anden Lov. Jeg maa her maafte dog udtale, at Regeringsforslaget har et betydeligt Fortrin for mit og de andre Herrers Ændringsforslag angaaende Stat paa Bygninger, nemlig det, at Regeringsforslaget forudsætter som noget givet, at det vil blive den paagældende Bygnings Værdi i Handel og Wandel, som vil blive lagt til Grund for Styldsaetningen. Der staar ganske vist, at man kan tage Assurancesummen. Men saa snart, en af Parterne er misfornøjet med, at Assuranceværdien benyttes, skal Bygningen vurderes af dertil af Retten udmældte uvillige Mænd, og det vil som Følge deraf faktisk blive det samme, som en Vurdering af Bygningens Værdi i Handel og Wandel. Det bør det ogsaa være. Jeg indrømmer, at Assurancesummen er i mange Tilfælde ikke nogen korrekt Værdimaaler, hvorimod jeg ikke tror, at man med Føje kan sige noget imod en Værdiansættelse, der foregaar paa den Maade, at Bygningen vurderes af dertil inden for Retten udmældte uvillige Mænd, navnlig hvis man vil gøre dem det til Pligt at vurdere Ejendommens Værdi, efter hvad de kunne skønne, at den i Handel og Wandel staar i. Jeg skulde ikke have noget imod, om det blev tilføjet i Loven, at det ikke skal være en mere eller mindre nominal, teoretisk videnskabelig Bedømmelse af, hvad Bygningen muligvis kan have kostet at opføre, man ønsker, men at man vil have at vide, hvad den under de givne Forhold kan siges at være værd i Handel og Wandel. Jeg skal endnu blot tilføje, at saa vel det ene Medlems Forslag, som vi havde fremme til Forhandling i Gaar, som det ofte nævnte Forslag af den ærede Indenrigsminister gaar ud paa, at benytte et stærkt brudt Tal til Udfindelse af Forholdet mellem Bygningens Værdi og Hartkornet. Begge Forslag ville nemlig, at der skal etableres et Forhold saaledes, at 7680 Kr. skulde svare til 1 Td. Hartkorn. Jeg ved selvfølgelig godt, hvad der har dikteret baade den ærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Ribe Amds 2den Valgkreds (Bluhme) dette Tal, men jeg